

БЮЛЕТИН
Каталог
Решения на ЕСПЧ
по дела срещу
България през 2014 г.

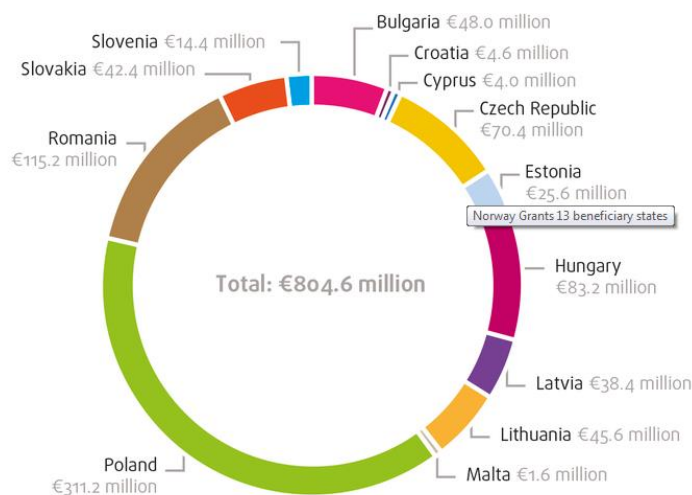
Бюлетинът е разработен в рамките на предефиниран проект № 3 „Укрепване на националните компенсаторни мерки за обезщетяване при твърдени нарушения на Конвенцията за правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и капацитета за изпълнение на решенията на Европейския съд по правата на човека”, с финансовата подкрепа на Норвежкия финансов механизъм 2009-2014 г. с безвъзмезден грант по Програмна област 31 Повишаване на капацитета и изграждане на сътрудничество в съдебната система.

Цялата отговорност за неговото съдържанието се носи от Дирекция „ППРБЕСПЧ” и при никакви обстоятелства не може да се приема, че този документ отразява официалното становище на Програмния оператор или на Донора.

За донора

В периода 2009-2014 г. Норвежкия финансов механизъм подкрепя 61 програми в 13 европейски държави. Норвежкия финансов механизъм е достъпен за тринадесетте страни-членки, които се присъединиха към ЕС през 2004, 2007 и 2013 г.

За настоящия период по Норвежкия финансов механизъм са отделени осемстотин и четири милиона евро. Решаващият орган по схемата за безвъзмездна финансова помощ е Министерството на външните работи на Кралство Норвегия. Норвегия също така осигурява 95% от финансирането на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство (EEA Grants).

Съставител:

Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека”, Министерство на правосъдието

Контакти за кореспонденция:

Електронна поща: project3@justice.government.bg

Интернет страница: <http://project3.humanrights.bg/>

Съдържание:

Постановените през 2014 г. решения по азбучен ред	2
Член 2 Право на живот.....	3
Член 3 Забрана на изтезанията	6
Член 5 Право на свобода и сигурност	13
Член 6 Право на справедлив съдебен процес.....	16
Член 8 Право на зачитане на личния и семейния живот	22
Член 13 Право на ефективни правни средства за защита.....	24
Член 14 от Конвенцията Забрана на дискриминацията	26
Член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията Защита на собствеността.....	27
Член 2 от Протокол № 1 към Конвенцията Право на образование	30

Постановените през 2014 г. решения по азбучен ред

1. [„Абду срещу България“](#)
2. [„Абулел и Луднева срещу България“](#) решение по допустимост
3. [„Агонцев срещу България“](#) решение по допустимост
4. [„Александрови и Александрова срещу България“](#) решение по допустимост
5. [„Анжело Георгиев и други срещу България“](#)
6. [„Атев срещу България“](#) решение по допустимост
7. [„Вельо Велев срещу България“](#)
8. [„Вълчев и други срещу България“](#) решение по допустимост
9. [„Георгиев срещу България“](#) решение по допустимост
10. [„Димитров и други срещу България“](#)
11. [„Димчо Димов срещу България“](#)
12. [„Дуралийски срещу България“](#)
13. [„Караиванова и Милева срещу България“](#)
14. [„Косеков срещу България“](#) решение по допустимост
15. [„Костови срещу България“](#) решение по допустимост
16. [„Лазарови срещу България“](#) решение по допустимост
17. [„Леви и други срещу България“](#) решение по допустимост
18. [„М.Г. срещу България“](#)
19. [„Манолов срещу България“](#)
20. [„Маринов срещу България“](#) решение по допустимост
21. [„Микроинтелект ООД срещу България“](#)
22. [„Мулини срещу България“](#) частично решение по допустимост
23. [„Петков и Профиров срещу България“](#)
24. [„Преждарови срещу България“](#)
25. [„Радков и Събев срещу България“](#)
26. [„Сотирова срещу България“](#) решение по допустимост
27. [„Стамболска срещу България“](#) решение по допустимост
28. [„Стоев и други срещу България“](#)
29. [„Стоянов и др. срещу България“](#)
30. [„Стоянов-Кобуладзе срещу България“](#)
31. [„Ташев срещу България“](#) решение по допустимост
32. [„Тонкеви срещу България“](#) решение по допустимост
33. [„Хаджиев срещу България“](#)
34. [„Хаджолов срещу България“](#) решение по допустимост
35. [„Харакчиев и Толумов срещу България“](#)
36. [„Цветелин Петков срещу България“](#)

Член 2 Право на живот

„Димитров и други срещу България“, жалба № 77938/11¹

Решение

» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 2 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Няма нарушение на чл. 6 § 1 (независим и безпристрастен съд)

Жалбоподателите повдигат оплаквания по чл. 2 и чл. 3 (забрана на изтезанията, нечовешкото и унизително отношение) от Конвенцията по повод настъпила смърт на техен роднина по време на полицейска операция. Съдът счита, че наказателното производство, образувано срещу полицейските служители, не е довело до изясняване на всички обстоятелства, свързани с отговорността на полицаите и до ефективно прилагане на разпоредбите на националното законодателство, които гарантират защита на правото на живот и забраната за подлагане на нечовешко и унизително отношение. Съдът с особено притеснение отбелязва изводът на националните власти, че полицейските служители не са нарушили релевантните законови разпоредби и липсата на разграничаване на действията на всеки от тях по време на инцидента. Съдът критикува и липсата на разследване относно начина на планиране и контрол върху полицейската операцията.

„Костови срещу България“ жалба № 28511/11²

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакване за неефективно разследване на обстоятелствата около смъртта на сина на жалбоподателите, който починал след инцидент на строителен обект – явно необосновано

Твърдяна прекомерна продължителност на наказателното производство – оплакването е сметено за несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията

Съдът посочва, че когато нарушението на правото на живот не е умишлено, позитивното задължение на държавата за установяване на ефективна съдебна система не изисква непременно наказателно преследване. То би било изпълнено ако законодателството осигурява на пострадалите гражданскоправно средство за защита, самостоятелно или в комбинация с наказателноправно средство за защита, предоставящо

¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-145224>

² Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144338>

възможност да се установи наличието на отговорност на съответните лица и да се получи подходящо гражданскоправно обезщетение. Жалбоподателите са имали на разположение два иска за вреди – на основание чл. 200 от Кодекса на труда и на основание чл. 45 от ЗЗД. Тъй като не са се възползвали от тях, Съдът е отхвърлил оплакването по чл. 2 от Конвенцията като явно необосновано по смисъла на чл. 35 § 3 а) и § 4 от Конвенцията.

Съдът счита, че оплакването по чл. 6 § 1 от Конвенцията е несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията по смисъла на чл. 35 § 3 а) и следва да бъде отхвърлено на основание чл. 35 § 4 от Конвенцията.

„Лазарови срещу България“, жалба № 26874/08³
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 3](#)

Оплакванията по чл. 2, свързани с твърдението, че властите са отговорни за смъртта на тяхната роднина – отхвърлени поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита
Оплакванията по чл. 3 и чл. 8 от Конвенцията – сметени са за несъвместими *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията

Оплаквания на жалбоподателите по чл. 2 от Конвенцията във връзка с настъпилата смърт на тяхната роднина след изчезването ѝ от Дома за възрастни хора с психични разстройства в с. Радовци са отхвърлени поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита.

По отношение на оплакванията им по чл. 3 (забрана на изтезанията, нечовешкото и унижително отношение) и чл. 8 (право на зачитане на личния и семейния живот) от Конвенцията, засягащи качеството на предоставяните грижи за тяхната роднина и лошото отнасяне към нея, Съдът счита, че жалбоподателите не могат да твърдят, че са жертви на тези нарушения. Следователно тази част от жалбата е несъвместима *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията по смисъла на чл. 35, § 3 а) от нея.

„Маринов срещу България“, жалба № 20245/10⁴
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 3](#)

Срокът за подаване на жалбата не е спазен

Синът на жалбоподателя изчезнал на 17 юли 2003 г. Жалбоподателят твърди, че властите не са предприели необходимите

³ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-146529>
<http://mjs.bg/47/421/> - решението в превод на български език

⁴ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-146536>

мерки, за да го открият и да установят обстоятелствата около изчезването му. Жалбата до Съда е подадена на 23 март 2010 г.

В контекста на случаи, свързани с изчезване от съществено значение е близките на лицето, които искат да упражнят правото си на жалба до Съда, да не забавят необосновано подаването ѝ. Жалбата може да бъде отхвърлена като подадена извън срока, ако те са чакали без очевидна причина, след като са осъзнали неефективността на провежданото разследване или липсата на реалистични изгледи за провеждане на ефективно разследване в бъдеще.

Съдът посочва, че жалбата е трябвало да бъде подадена през първата половина на 2006 г. – към този момент Съдът счита, че жалбоподателят би следвало да е осъзнал неефективността на разследването.

„Мулини срещу България“, жалба № 2092/08⁵
Частично решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Съдът отлага разглеждането на оплакването по чл. 2 и чл. 13 за неефективност на разследването във връзка със смъртта на сина на жалбоподателите

Оплакването по чл. 6 § 1 (продължителност) – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Жалбоподателите повдигат оплакване по чл. 2 (право на живот) и чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) от Конвенцията като твърдят, че властите не са провели ефективно разследване за смъртта на сина им и не са открили извършителя. Съдът решава да отложи разглеждането на оплакванията по чл. 2 и чл. 13 от Конвенцията, а оплакването по чл. 6 § 1 от Конвенцията относно твърдяната прекомерна продължителност на наказателното производство обявява за недопустимо поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита.

„Тонкеви срещу България“, жалба № 77938/11⁶
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплаквания по чл. 2 от Конвенцията в неговия материален и процесуален аспект – сметени са за явно необосновани

Бащата на двамата жалбоподатели загинал по време на полицейска операция за задържането му. Жалбоподателите твърдят, че държавата е отговорна за смъртта на баща им, който е убит в резултат на употребата на смъртоносна сила от полицията, както и че разследването относно смъртта му е било неефективно.

⁵ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-146432>

⁶ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-147700>

Съдът намира, че оплакването по чл. 2 в неговия материален аспект е явно необосновано. Той счита, че употребената сила е била „при защита на което и да е лице от незаконно насилие“, в съответствие с чл. 2, § 2, а) от Конвенцията, а действията на полицията не водят до извода, че употребената сила не е била абсолютно необходима.

С оглед обстоятелствата по делото, Съдът счита, че оплакването на жалбоподателите във връзка с ефективността на разследването също е явно необосновано.

Член 3

Забрана на изтезанията

„Стоев и други срещу България“, жалба № 41717/09⁷

Решение

» [Бюлетин брой 1](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Жалбоподателите повдигат оплакване за неефективност на проведеното наказателно производство за престъпленията, от които са пострадали. Съдът е намерил нарушение на чл. 3 от Конвенцията в неговия процесуален аспект поради липсата на дължимо усърдие от страна на компетентните органи за преодоляване на пречките при провеждането на разследване и продължителността на наказателното производство, довела до прекратяването му по давност.

„Абду срещу България“, жалба № 26827/08⁸

Решение

» [Бюлетин брой 1](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване), разгледан самостоятелно и във връзка с чл. 14 от Конвенцията (забрана на дискриминацията)

Жалбоподателят твърди, че е жертва на нарушение на Конвенцията, тъй като властите не са провели ефективно разследване относно възможни расистки подбуди за нападението над него. Съдът е достигнал до извода, че властите не са изпълнили задължението си да вземат всички необходими мерки, за да установят дали осъщественото насилие е било по расистки подбуди, поради което е налице нарушение

⁷ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141566>

<http://mjs.bg/47/378/> – решението в превод на български език

⁸ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141908>

<http://mjs.bg/47/398/> – решението в превод на български език

на чл. 3 в неговия процесуален аспект самостоятелно, както и във връзка с чл. 14 от Конвенцията.

„М.Г. срещу България“, жалба № 59297/12⁹

Решение

» [Бюлетин брой 1](#)

Би имало нарушение на чл. 3 ако решението за екстрадиция на жалбоподателя в Руската федерация бъде изпълнено

Делото е свързано с искането за екстрадиция на жалбоподателя в Руската федерация, където е заподозрян в участие в терористична група. ЕСПЧ е приел, че той е изложен на сериозен и доказан риск от изтезание или други форми на нечовешко и унижително отношение в страната по произход, поради което изпълнението на решението за екстрадиция на жалбоподателя би довело до нарушение на член 3 от Конвенцията.

„Стоянов и други срещу България“, жалба 25626/08¹⁰

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакването по чл. 3 от Конвенцията относно условията на задържане в Бургаския затвор е отхвърлено поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Жалбата е подадена от трима български граждани. Единият от тях се оплаква от условията на задържане в Бургаския затвор, където е изтърпявал наказанието си лишаване от свобода. Съдът отхвърля тази част от жалбата поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита. Съдът приема, че искът по чл. 1 от ЗОДОВ по принцип е ефективно средство за защита по отношение на лошите условия на задържане и може да доведе до предоставянето на адекватно обезщетяване, стига лицата вече да не продължават да бъдат задържани при оспорваните условия. Ситуацията, от която жалбоподателят се оплаква е приключила с преместването му в Старозагорския затвор и след като не повдига оплаквания за условията на задържане там, Съдът намира, че той е могъл да се възползва от вътрешноправното средство за защита по чл. 1 от ЗОДОВ.

Останалите оплаквания на жалбоподателите по чл. 6 § 1, § 2 и чл. 13 от Конвенцията, свързани с изхода и справедливостта на наказателното производство срещу тях и продължителността му, са счестени за явно необосновани.

⁹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-142125>

<http://mjs.bg/47/376/> – решението в превод на български език

¹⁰ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144786>

„Радков и Събев срещу България“, жалби № 18938/07 и
36069/09¹¹

Решение

» [Бюлетин брой 2](#)

Нарушение на чл. 3 – поставянето на белезници на жалбоподателите по време на съдебно заседание, проведено в затвора, е сметено за „унизително“ отношение

Нарушение на чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита)

В жалбата се повдигат оплаквания по чл. 3 и чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) от Конвенцията поради поставянето на белезници на жалбоподателите по време на съдебно заседание, проведено в затвора. Съдът, преценявайки дали това отношение е било обосновано при конкретните обстоятелства, посочва, че заседанието е проведено при осигурени условия за сигурност – в самия затвор, в присъствието на надзиратели. Съдът намира, че макар и да не може да заключи, че разглежданото отношение е предприето с цел да унижи жалбоподателите, също така не е останал убеден, че то е било обосновано от риска жалбоподателите да избягат или да употребят сила. Следователно то е било „унизително“ и е налице нарушение на чл. 3 от Конвенцията.

По отношение на второто оплакване на жалбоподателите Съдът е постановил, че иск по чл. 1 или чл. 2 от ЗОДОВ в разглеждания случай не може да се счете за ефективно средство за защита, поради което приема, че е налице нарушение и на чл. 13 от Конвенцията.

8

„Димитров и други срещу България“, жалба № 77938/11

Решение

» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 2 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Няма нарушение на чл. 6 § 1 (независим и безпристрастен съд)

[\(виж по-горе\)](#)

¹¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144132>

<http://mjs.bg/47/418/> - решението в превод на български език

„Харакчиев и Толумов срещу България“, жалби № 15018/11 и 61199/12¹²

Решение

» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект – режима и условията на задържане на жалбоподателите

Нарушение на чл. 13 от Конвенцията (право на ефективни вътрешноправни средства за защита) във връзка с оплакванията им за условията на задържане

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект – в разглеждания период наказанието доживотен затвор не би могло да се счита за намалимо de jure и de facto

Делото е свързано с наказанието доживотен затвор без замяна, както и с прилагания специален режим на изтърпяването му, включващ изолация.

Съдът намира нарушение на чл. 3 от Конвенцията поради кумулативния ефект на условията и периода на задържане, които водят до превишаване на неизбежното ниво на страдание, характерно за всяко лишаване от свобода.

Съдът намира нарушение на чл. 13 от Конвенцията, тъй като жалбоподателите не са имали на разположение ефективни правни средства за защита във връзка с оплакванията им за условията на задържане.

Налице е нарушение и на чл. 3 от Конвенцията по отношение на първия жалбоподател поради това, че в разглеждания период (от ноември 2004 г. до началото на 2012 г.) той не е имал нито реална перспектива за освобождаване, нито възможност за евентуално намаляване на наказанието. Установяването на нарушение не следва да се тълкува като предоставяне възможност на г-н Харакчиев за незабавното му освобождаване.

„Лазарови срещу България“, жалба № 26874/08

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 3](#)

Оплакванията по чл. 2, свързани с твърдението, че властите са отговорни за смъртта на тяхната роднина – отхвърлени поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Оплакванията по чл. 3 и чл. 8 от Конвенцията – сметени са за несъвместими ratione personae с разпоредбите на Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

¹² Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-145442>

Нарушение на чл. 3 в неговия материален и процесуален аспект – при проведената полицейска операция трима от жалбоподателите са подложени на отношение, несъвместимо с чл. 3 от Конвенцията, а властите не са провели ефективно разследване

Жалбата е подадена от петима български граждани. Делото е свързано с твърдение за използване на прекомерна сила от полицейски служители, в частност използването на електрошокови помощни средства от маскирани полицаи при проведената полицейска операция в помещенията на компанията, в която жалбоподателите работят. Съдът счита, че в рамките на започнатата предварителна проверка не са установени точните обстоятелства около инцидента, причините за използваната от полицаите сила, степента и вида на претърпените от жалбоподателите наранявания. Следователно, не са представени убедителни аргументи, с които да бъде оправдана използваната сила и е нарушен чл. 3 от Конвенцията.

„Сотирова срещу България“, жалба №55401/07¹⁴

Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакването на жалбоподателката по чл. 3, свързано с твърденията за нанесен побой на съпруга ѝ докато е бил задържан в полицейското управление и неефективно разследване на случая, е сметено за несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията

Оплаквания по чл. 5, чл. 6 и чл. 13 – явно необосновани

Жалбоподателката повдига оплаквания по чл. 3 от Конвенцията. Тя твърди, че съпругът ѝ е бит от трима полицаи на 3 юни 2003 г. при задържането му по подозрение за извършена кражба, а властите не са провели ефективно разследване. Съпругът на жалбоподателката е починал на 25 декември 2006 г. от инфаркт. Съдът посочва че поради строго личния характер на правата по чл. 3 от Конвенцията, само г-н Сотиров приживе е можел да повдигне посочените оплаквания. По делото липсват данни той да е бил препятстван в подаването на жалба. Поради това Съдът заключава, че оплакването на г-жа Сотирова е несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията.

По отношение на оплаквания на жалбоподателката по чл. 5 § 1 в) и § 2, и членове 6 и 13 от Конвенцията, Съдът посочва, че с оглед на всички

¹³ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-146567>

<http://mjs.bg/47/420/> – решението в превод на български език

¹⁴ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-148139>

материали, с които разполага и доколкото оплакванията са в неговата компетентност, не намира нарушения на правата и свободите, гарантирани от Конвенцията и Протоколите към нея.

„Манолов срещу България“, жалба № 23810/05¹⁵

Решение

» [Бюлетин брой 4](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект – режима и условията на изтърпяване на наказанието

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект – в разглеждания период наказанието доживотен затвор не би могло да се счита за намалимо de jure и de facto

Жалбоподателят изтърпява наказание доживотен затвор без замяна в Затвора в гр. Бобов дол. Неговите оплаквания се отнасят до условията на задържане и специалния режим на изтърпяване на наказанието, включващ изолация.

Нарушение на чл. 3 от Конвенцията поради автоматичното прилагане на изолация, произтичащо от релевантните законови разпоредби и поради системното поставяне на белезници на жалбоподателя при извеждането му от килията без да е основано на конкретни съображения за сигурност.

Нарушение на чл. 3 от Конвенцията и поради невъзможността на жалбоподателя да поиска намаляване на наложеното му наказание доживотен затвор – в периода от влизането на присъдата в сила до началото на 2012 г. наложеното наказание доживотен затвор без замяна не би могло да се счита за намалимо de jure и de facto.

Съдът се позовава на решението по делото „Харакчиев и Толумов срещу България“.

„Абулел и Луднева срещу България“, жалба № 21341/07¹⁶

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакванията по чл. 3 за липса на ефективно разследване, по чл. 8 за нарушаването на правото на зачитане на семейния живот във връзка с експулсирането на жалбоподателя и по чл. 13 за липса на ефективно правно средство за защита във вр. с чл. 8 са сметени за явно необосновани

Оплаквания по чл. 5 §1, §4 и §5 от Конвенцията и по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновани

Жалбата е свързана с експулсирането на първия жалбоподател в Йордания и престоя му в СДВНЧ в Бусманци, по време на който друго, настанено в дома лице, му е нанесло телесна повреда.

¹⁵ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-147671>

¹⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-148718>

Съдът намира оплакването на жалбоподателя по чл. 3 от Конвенцията за липса на ефективно разследване на инцидента за явно необосновано. Той установява, че реакцията на персонала на СДВНЧ е била адекватна. Освен това жалбоподателят не е обжалвал прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство, нито е подал частна тъжба срещу въпросното лице.

Съдът счита за явно необосновано и оплакването по чл. 8 от Конвенцията. Съдът не може да достигне до извода, че процедурата пред националните власти не предлага достатъчно гаранции срещу произвол, защото въпросът за правото на зачитане на семейния живот на жалбоподателя, не е бил повдигнат пред националните съдилища и не е разглеждан от тях.

Оплакването по чл. 13 за липсата на ефективно правно средство за защита във връзка с чл. 8 от Конвенцията, Съдът също отхвърля като явно необосновано. Заповедта за експулсирането на жалбоподателя е подлежала на обжалване пред Министъра на вътрешните работи, а след законодателните промени - и пред ВАС. Както ВАС, така и жалбоподателят са били информирани за причините, на които се основава заповедта за експулсиране. Освен това жалбоподателят не е повдигнал оплакванията си по чл. 8 в съдебното производство пред ВАС.

„Димчо Димов срещу България“, жалба № 57123/08¹⁷

Решение

» [Бюлетин брой 4](#)

12

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект (обездвижването на жалбоподателя за период от девет последователни дни е счетено за нечовешко отношение) и в неговия процесуален аспект (неефективно разследване на случая)

Нарушение на чл. 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот) – контролирането от страна на затворническите власти на неговата кореспонденция

Жалбата се отнася до имобилизирането на г-н Димчо Димов в продължение на девет дни (от 30 април до 7 май) на легло в Медицинския център към Варненския затвор, както и с контролирането от страна на затворническите власти на неговата кореспонденция.

С оглед обстоятелствата по делото Съдът заключава, че след 30 април разглежданата мярка вече не е била обоснована от поведението на жалбоподателя, продължителността ѝ е била прекомерна, а начинът на нейното изпълнение му е причинило силно физическо и психическо страдание, поради което представлява нечовешко отношение.

Съдът счита, че извършената предварителна проверка относно случая е имала ограничен обхват и не са засегнати основните аспекти от оплакването на жалбоподателя. Поради това намира нарушения на чл. 3 от Конвенцията в неговия материален и процесуален аспект.

¹⁷ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-148675>

Разглеждайки оплакванията по чл. 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот), Съдът се позовава на решението си по делото „Петров срещу България“ (№ 15197/ 02, §§ 43 и 44), в което при сходни обстоятелства е намерил нарушение на тази разпоредба. Съдът счита, че ситуацията в настоящия случай не се различава от вече разгледаната, поради което заключава, че е налице нарушение и на чл. 8 от Конвенцията.

Член 5

Право на свобода и сигурност

„Хаджиев срещу България“, жалба №44330/07¹⁸

Решение

» [Бюлетин брой 2](#)

Нарушение на чл. 5 § 1 от Конвенцията – задържането на жалбоподателя с цел предприемане на действия за неговото екстрадиране е било необосновано

Жалбоподателят твърди, че задържането му по време на производството по втората молба за екстрадирането му в Туркменистан, е било незаконосъобразно, поради което е налице нарушение на чл. 5 § 1 от Конвенцията.

Съдът е установил, че българските власти не са направили преценка дали съгласно разпоредбите на приложимия в случая Договор между Република България и СССР за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела от 1975 г. екстрадицията би била възможна. Освен това, Съдът е посочил че след като втората молба за екстрадиция е била основана на въпрос вече разгледан два пъти от българските власти – в първото производство по екстрадиция и в наказателното производство срещу жалбоподателя, второто производство за екстрадиция изглежда от самото си начало лишено от смисъл. Поради това задържането на жалбоподателя с цел предприемане на действия за неговото екстрадиране е било необосновано. Следователно е налице нарушение на чл. 5 § 1 от Конвенцията.

¹⁸ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144351>

<http://mjs.bg/47/422/> - решението в превод на български

„Петков и Профиров срещу България“, жалби № 50027/08 и
50781/09¹⁹
Решение
» [Бюлетин брой 2](#)

Нарушение на чл. 5, § 1, § 2, § 4 и § 5 от Конвенцията

Делото е свързано със задържането на двамата жалбоподатели за 24 часа от полицейските органи. Повдигнати са оплаквания по чл. 5, § 1, § 2, § 4 и § 5 от Конвенцията. Съдът е счел, че националното законодателство не изисква, а властите не са успели да покажат, че задържането на жалбоподателите е било във връзка с обосновано предположение за извършено от тях конкретно престъпление и с цел осигуряване явяването им пред „компетентния съгласно закона орган“ (чл. 5 § 1). Въпреки формалните изисквания, предвидени в националното законодателство, на практика жалбоподателите са били лишени от основни процесуални гаранции, защитени от чл. 5 от Конвенцията – не са разполагали с информация за основанията за задържането им и достъп до защитник; не са имали възможност да инициират производство, в което да търсят незабавно освобождаване; не са могли да получат обезщетение за лишаването им от свобода (чл. 5, § 2, § 4 и § 5). Тези обстоятелства са несъвместими със защитата от произволно лишаване от свобода, залегнала в чл. 5 от Конвенцията.

„Сотирова срещу България“, жалба №55401/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

*Оплакването на жалбоподателката по чл. 3, свързано с твърденията за нанесен побой на съпруга ѝ докато е бил задържан в полицейското управление и неефективно разследване на случая, е счетоно за несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията*
Оплаквания по чл. 5, чл. 6 и чл. 13 – явно необосновани

[\(виж по-горе\)](#)

„Агонцев срещу България“, жалба № 44448/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на наказателно производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита
Оплаквания по чл. 13, чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията и по чл. 5 от Конвенцията – явно необосновани

[\(виж по-долу\)](#)

¹⁹ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-145006>

„Георгиев срещу България“, жалба № 4434/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на наказателно производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплаквания по чл. 5 и чл. 6 § 3 от Конвенцията – явно необосновани

[\(виж по-долу\)](#)

„Абулел и Луднева срещу България“, жалба № 21341/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакванията по чл. 3 за липса на ефективно разследване, по чл. 8 за нарушаването на правото на зачитане на семейния живот във връзка с експулсирането на жалбоподателя и по чл. 13 за липса на ефективно правно средство за защита във вр. с чл. 8 са счетени за явно необосновани

Оплаквания по чл. 5 § 1, § 4 и § 5 от Конвенцията и по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновани

[\(виж по-горе\)](#)

„Стоянов-Кобуладзе срещу България“, жалба № 25714/05
Решение
» [Бюлетин брой 1](#)

Нарушение на чл. 6 § 1 – несправедливо съдебно гледане на наказателното производство срещу жалбоподателя, проведено в негово отсъствие и последвал отказ за възобновяването му

Оплакване по чл. 5 § 2 – подадено извън шестмесечния срок

[\(виж по-долу\)](#)

Член 6

Право на справедлив съдебен процес

„Георгиев срещу България“, жалба № 4434/07²⁰

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 1](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на наказателно производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплаквания по чл. 5 и чл. 6 § 3 от Конвенцията – явно необосновани

„Агонцев срещу България“, жалба № 44448/07²¹

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на наказателно производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплаквания по чл. 13, чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията и по чл. 5 – явно необосновани

Жалбоподателят повдига оплаквания по чл. 6 § 1 и чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на воденото срещу него наказателно производство. ЕСПЧ отхвърля оплакването по чл. 6 § 1 поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита. Оплакването по чл. 13, Съдът е счел за явно необосновано.

Позовавайки се на чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността), жалбоподателят твърди още, че сумата, платена като парична гаранция, не му е била възстановена. Съдът след като установява, че Окръжен съд – Варна е наредил на Окръжната следствена служба да изплати сумата на г-жа Н.Г. (която е платила паричната гаранция), отхвърля и това оплакване като явно необосновано.

Жалбоподателят повдига и редица оплаквания по чл. 5 от Конвенцията (право на свобода и сигурност) – тази част от жалбата е отхвърлена като явно необоснована.

²⁰ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141594>

²¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-148138>

„Вълчев и други срещу България“, жалби № 47450/11,
26659/12 и 53966/12²²
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)

Оплаквания по чл. 6 § 1 поради твърдяна неравнопоставеност на страните в производството и нарушено право на достъп до съд – явно необосновани

Жалбоподателите повдигат оплаквания по чл. 6, § 1 от Конвенцията поради неизпращането на касатора на представения от ответната страна отговор на касационната жалба. Оплакванията, че по този начин те са били поставени в неравностойно положение спрямо ответниците, както и че е нарушено правото им на достъп до съд, ЕСПЧ е обявил за явно необосновани.

„Александрови и Александрова срещу България“, жалби №
38659/07 и 48904/07²³
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)

Оплаквания по чл. 6 § 1 от Конвенцията – обявени за недопустими, тъй като жалбоподателите са изгубили статуса си на „жертва“ по смисъла на чл. 34 от Конвенцията

Оплакванията по чл. 13 – несъвместими *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията

Жалбоподателите се оплакват от нарушения на чл. 6 § 1 и чл. 13 от Конвенцията поради прекомерната продължителност на воденото срещу тях наказателно производство. Съдът е обявил жалбата за недопустима, тъй като жалбоподателите са изгубили статуса си на „жертва“ по смисъла на чл. 34 от Конвенцията – налагането на наказания под най-ниския предел поради това, че прекомерната продължителност на производството е отчетена като изключително смекчаващо вината обстоятелство, представлява достатъчна компенсация.

„Косеков срещу България“, жалба № 15650/06²⁴
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на граждански производства, по които

²² Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141227>

²³ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141378>

²⁴ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141299>

жалбоподателят е бил страна – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

„Стамболска срещу България“, жалба № 4548/04²⁵

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 1](#)

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността)- явно необосновано

Оплакване по чл. 6 § 1 за нарушаване на принципа на правна сигурност- явно необосновано

Оплакване по чл. 6 § 1 относно прекомерна продължителност – отхвърлено поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Оплакване по чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) във вр. с чл. 6 § 1 (продължителност) – явно необосновано

Жалбоподателката твърди, че е налице нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността), защото ВАС е отменил влязло в сила съдебно решение, което е било в нейна полза. Съдът е посочил, че отмяната на влязлото в сила решение е поискана от трети лица, субекти на частното право, с цел да получат възможност да участват в състезателното съдебно производство относно техен имот – ситуация, за която властите не следва да носят отговорност.

Оплакването по чл. 6 § 1, че ВАС е действал произволно, нарушавайки принципа на правна сигурност, Съдът също е обявил за явно необосновано, приемайки че поне по отношение на едното лице, поискало отмяна на влязлото в сила решение, изводът на ВАС, че искането е подадено в срок, е основателен и не е произволен.

Оплакването по чл. 6 § 1 относно продължителността на разглежданото производство е отхвърлено от Съда поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита. С оглед на заключението по чл. 6 § 1 (продължителност) Съдът е обявил за явно необосновано и оплакването по чл. 13 от Конвенцията.

„Дуралийски срещу България“, жалба № 45519/06²⁶

Решение

» [Бюлетин брой 1](#)

Нарушение на чл. 6 § 1 – неприлагане на състезателно начало при разглеждане на въпрос от съществено значение за изхода на спора

Делото се отнася до гражданско производство за изплащане на застрахователна сума. Жалбоподателите твърдят, че е нарушено правото

²⁵ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141800>

²⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141368>

<http://mjs.bg/47/375/> решението в превод на български език

им на справедлив съдебен процес, защото не са имали възможност да докажат, че застрахователният договор е представен пред първоинстанционния съд. Въззивният съд е отхвърлил иска на жалбоподателите, като в решението си се основава на липсата на договора, без да даде в хода на процеса съответни указания относно това важно доказателство. ЕСПЧ е заключил, че неприлагането на състезателното начало при разглеждането на въпрос от съществено значение за изхода на спора и това, че в окончателното решение не е взето предвид решаващо доказателство, е нарушило правото на жалбоподателите на справедлив процес.

„Стоянов-Кобуладзе срещу България“, жалба № 25714/05²⁷

Решение

» [Бюлетин брой 1](#)

Нарушение на чл. 6 § 1 – несправедливо разглежданена наказателното производство срещу жалбоподателя от съда, проведено в негово отсъствие и последвал отказ за възобновяването му

Оплакване по чл. 5 § 2 – подадено извън шестмесечния срок

Макар производства, проведени в отсъствието на обвиняемия сами по себе си да не са несъвместими с чл. 6 от Конвенцията, несъмнено ще бъде налице отказ от правосъдие, ако задочно осъденият няма възможност впоследствие да получи ново разглеждане на делото по същество, освен ако не е било установено, че лицето се е отказало от правото си да се яви и защитава. Съдът е приел, че в случая не е обоснован изводът, че жалбоподателят се е отказал от участие в производството или се е опитал да избегне правосъдието, поради което е налице нарушение на чл. 6 § 1 от Конвенцията.

„Леви и други срещу България“, жалба № 23474/06²⁸

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 4](#)

Оплаквания по чл. 6 § 1 от Конвенцията относно прекомерна продължителност на гражданско производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 Съдът – явно необосновано

Жалбоподателите повдигат оплаквания по чл. 6 § 1 от Конвенцията и чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността) поради продължителността и изхода на производството по

²⁷ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141916>

<http://mjs.bg/47/379/> решението в превод на български език

²⁸ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-147457>

предявен ревандикационен иск относно имот, чиято реституция претендирали техните праводатели. Оплакването на част от жалбоподателите относно продължителността на производството е отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита. По отношение на друга част от жалбоподателите Съдът установява, че те не са участвали в производството нито лично, нито в качеството на наследници на първоначалните ищци, поради което отхвърля оплакването им като несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията.

Оплакването по чл. 1 от Протокол № 1 Съдът приема за явно необосновано.

„Караиванова и Милева срещу България“, жалба № 37857/05²⁹
Решение
» [Бюлетин брой 2](#)

Няма нарушение на чл. 6 § 1 от Конвенцията

Нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 (право мирно да се ползват от собствеността)

Жалбоподателките твърдят, че е нарушен принципът на правна сигурност поради това, че в производството по предявен от тях ревандикационен иск не са зачетени окончателни решения на поземлената комисия и на районния съд. Посочвайки, че решението на районния съд няма обвързващо действие *erga omnes*, както и че предметът на двете съдебни производства е различен, Съдът е счел, че подходът на националните власти не нарушава принципа на правна сигурност и не е налице нарушение на чл. 6 § 1 от Конвенцията.

Съдът е заключил обаче, че е налице нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 поради продължителността на производствата, свързани с възстановяването на правото на собственост на жалбоподателките, която е засегнала легитимните им очаквания.

„Ташев срещу България“, жалба № 30474/05³⁰
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на гражданско производство, в което първоначалният жалбоподател е бил страна – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакването по чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) – явно необосновано

²⁹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144922>

³⁰ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-145302>

Съдът е счел, че при липсата на административна и съдебна практика, ограничаваща достъпа до новите средства за защита на наследниците или други правоприемници на първоначалните страни в производствата, те следва да опитат да се възползват от тях.

„Костови срещу България“ жалба № 28511/11

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакване за неефективно разследване на обстоятелствата около смъртта на сина на жалбоподателите, който починал след инцидент на строителен обект – явно необосновано

*Твърдяна прекомерна продължителност на наказателното производство (чл. 6 § 1) – оплакването е счетено за несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията* [\(виж по-горе\)](#)

„Стоянов и други срещу България“, жалба 25626/08

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакването по чл. 3 от Конвенцията относно условията на задържане в Бургаския затвор е отхвърлено поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Оплакванията по чл. 6 § 1, § 2 и чл. 13 от Конвенцията, свързани с изхода и справедливостта на наказателното производство срещу тях и продължителността – явно необосновани [\(виж по-горе\)](#)

„Димитров и други срещу България“, жалба № 77938/11

Решение

» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 2 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Няма нарушение на чл. 6 § 1 (независим и безпристрастен съд)

[\(виж по-горе\)](#)

„Мулини срещу България“, жалба № 2092/08

Частично решение по допустимост

» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията относно прекомерна продължителност на наказателно производство – недопустимо поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Съдът решава да отложи разглеждането на оплакванията по чл. 2 и чл. 13 от Конвенцията [\(виж по-горе\)](#)

„Сотирова срещу България“, жалба №55401/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакването на жалбоподателката по чл. 3, свързано с твърденията за нанесен побой на съпруга ѝ докато е бил задържан в полицейското управление и неефективно разследване на случая, е сметено за несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията
Оплаквания по чл. 5, чл. 6 и чл. 13 – явно необосновани

[\(виж по-горе\)](#)

Член 8

Право на зачитане на личния и семейния живот

„Цветелин Петков срещу България“, жалба № 2641/06³¹
Решение
» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 8 от Конвенцията (позитивни задължения)

Оплакването на жалбоподателя се отнася до невъзможността да участва лично в производството по предявен срещу него иск за установяване на бащинство, както и отхвърлянето на искането му за отмяна на влязлото в сила съдебно решение. Съдът счита, че не е постигнат справедлив баланс между правото на жалбоподателя на личен живот, от една страна, правото на детето да бъде установен неговия произход и правото на майката да бъде присъдена издръжка за детето, от друга.

22

„Преждарови срещу България“, жалби № 8429/05³²
Решение
» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 8 от Конвенцията

Делото е свързано с претърсването и изземването на пет компютъра от интернет клуба на жалбоподателите. Проверката е разпоредена от прокуратурата по подозрение, че на компютрите са инсталирани игри без необходимия лиценз за тях (престъпление по чл. 172а от НК). Съдът счита, че жалбоподателите не са имали достатъчно гаранции за защита на правото им на зачитане на личния живот, поради

³¹ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-145564>

³² Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-146565>
<http://mjs.bg/47/419/> - решението в превод на български език

което намесата не е „предвидена в закона“ по смисъла на чл. 8, § 2 от Конвенцията.

„Лазарови срещу България“, жалба № 26874/08

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 3](#)

Оплакванията по чл. 2, свързани с твърдението, че властите са отговорни за смъртта на тяхната роднина – отхвърлени поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

*Оплакванията по чл. 3 и чл. 8 от Конвенцията – счетени са за несъвместими *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията*

[\(виж по-горе\)](#)

„Абулел и Луднева срещу България“, жалба № 21341/07

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакванията по чл. 3 за липса на ефективно разследване, по чл. 8 за нарушаването на правото на зачитане на семейния живот във връзка с експулсирането на жалбоподателя и по чл. 13 за липса на ефективно правно средство за защита във вр. с чл. 8 са счетени за явно необосновани

Оплаквания по чл. 5 §1, §4 и §5 от Конвенцията и по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновани

[\(виж по-горе\)](#)

23

„Димчо Димов срещу България“, жалба № 57123/08

Решение

» [Бюлетин брой 4](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект (обездвижването на жалбоподателя за период от девет последователни дни е счетено за нечовешко отношение) и в неговия процесуален аспект (неефективно разследване на случая)

Нарушение на чл. 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот) – контролирането от страна на затворническите власти на неговата кореспонденция

[\(виж по-горе\)](#)

Член 13

Право на ефективни правни средства за защита

„Александрови и Александрова срещу България“, жалби № 38659/07 и 48904/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)

Оплаквания по чл. 6 § 1 от Конвенцията – обявени за недопустими, тъй като жалбоподателите са изгубили статуса си на „жертва“ по смисъла на чл. 34 от Конвенцията
Оплакванията по чл. 13 – несъвместими ratione materiae с разпоредбите на Конвенцията [\(виж по-горе\)](#)

„Стамболска срещу България“, жалба № 4548/04
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността) – явно необосновано
Оплакване по чл. 6 § 1 за нарушаване на принципа на правна сигурност – явно необосновано
Оплакване по чл. 6 § 1 относно прекомерна продължителност – отхвърлено поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита
Оплакване по чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) във вр. с чл. 6 § 1 (продължителност) – явно необосновано [\(виж по-горе\)](#)

„Стоянов и други срещу България“, жалба 25626/08
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакването по чл. 3 от Конвенцията относно условията на задържане в Бургаския затвор – отхвърлено поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита
Оплакванията на жалбоподателите по чл. 6 § 1, § 2 и чл. 13 от Конвенцията, свързани с изхода и справедливостта на наказателното производство срещу тях и продължителността му – явно необосновани [\(виж по-горе\)](#)

„Радков и Събев срещу България“, жалби № 18938/07 и 36069/09

Решение

» [Бюлетин брой 2](#)

Нарушение на чл. 3 – поставянето на белезници на жалбоподателите по време на съдебно заседание, проведено в затвора, е счетено за „унизително“ отношение

Нарушение на чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита)

[\(виж по-горе\)](#)

„Ташев срещу България“, жалба № 30474/05

Решение по допустимост

» [Бюлетин брой 2](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 и чл. 13 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на гражданско производство, в което първоначалният жалбоподател е бил страна – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакването по чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) – явно необосновано

[\(виж по-горе\)](#)

„Харакчиев и Толумов срещу България“, жалби № 15018/11 и

61199/12

Решение

» [Бюлетин брой 3](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект – режима и условията на задържане на жалбоподателите

Нарушение на чл. 13 (право на ефективни вътрешноправни средства за защита) от Конвенцията във връзка с оплакванията им за условията на задържане

Нарушение на чл. 3 в неговия материален аспект – в разглеждания период наказанието доживотен затвор не би могло да се счита за намалимо de jure и de facto

[\(виж по-горе\)](#)

„Мулини срещу България“, жалба № 2092/08

Частично решение по допустимост

» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията относно прекомерна продължителност на наказателно производство – недопустимо поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Съдът решава да отложи разглеждането на оплакванията по чл. 2 и чл. 13 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Сотирова срещу България“, жалба №55401/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

*Оплакването на жалбоподателката по чл. 3, свързано с твърденията за нанесен побой на съпруга ѝ докато е бил задържан в полицейското управление и неефективно разследване на случая - сметено за несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията*
Оплаквания по чл. 5, чл. 6 и чл. 13 – явно необосновани [\(виж по-горе\)](#)

„Абулел и Луднева срещу България“, жалба № 21341/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакванията по чл. 3 за липса на ефективно разследване, по чл. 8 за нарушаването на правото на зачитане на семейния живот във връзка с експулсирането на жалбоподателя и по чл. 13 за липса на ефективно правно средство за защита във вр. с чл. 8 - сметени за явно необосновани
Оплаквания по чл. 5 §1, §4 и §5 от Конвенцията и по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновани [\(виж по-горе\)](#)

 Член 14 от Конвенцията
Забрана на дискриминацията

„Абду срещу България“, жалба № 26827/08
Решение
» [Бюлетин брой 1](#)

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване), разгледан самостоятелно и във връзка с чл. 14 от Конвенцията (забрана на дискриминацията)

Жалбоподателят твърди, че е жертва на нарушение на Конвенцията, тъй като властите не са провели ефективно разследване относно възможни расистки подбуди за нападението над него. Съдът е достигнал до извода, че властите не са изпълнили задължението си да вземат всички необходими мерки, за да установят дали осъщественото насилие е било по расистки подбуди, поради което е налице нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект самостоятелно, както и във връзка с чл. 14 от Конвенцията. [\(виж по-горе\)](#)

 **Член 1 от Протокол № 1 към
Конвенцията
Защита на собствеността**

**„Хаджолов срещу България“, жалба № 34098/06³³
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)**

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 – явно необосновано

В жалбата се повдига оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията поради неизпълнението на окончателно съдебно решение, с което на жалбоподателя е присъдено обезщетение за професионално заболяване. С мнозинство, Съдът е обявил жалбата за недопустима, приемайки че не са представени достатъчно доказателства, за да се установи, че властите са отговорни за събитията, от които се оплаква жалбоподателят.

Съдът посочва още, че Конвенцията не може да се тълкува като налагаща на държавата задължения относно икономическата ѝ политика при справянето с последиците от инфлацията или други икономически явления, или да се изисква от държавата да предвижда в законодателството си обезщетяване при такива ситуации.

27

**„Стамболска срещу България“, жалба № 4548/04
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 1](#)**

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността)- явно необосновано

Оплакване по чл. 6 § 1 за нарушаване на принципа на правна сигурност- явно необосновано

Оплакване по чл. 6 § 1 относно прекомерна продължителност – отхвърлено поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Оплакване по чл. 13 (право на ефективни правни средства за защита) във вр. с чл. 6 § 1 (продължителност) – явно необосновано

[\(виж по-горе\)](#)

³³ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141323>

Нарушение на чл. 1, § 2 от Протокол № 1 (контрол върху ползването на притежанията)

Дружеството - жалбоподател твърди, че невъзможността да бъде конституирано като трето заинтересовано лице в производството по обжалване на наказателните постановления срещу двама еднолични търговци, с които то било в договорни отношения, и да бъдат разгледани твърденията му, че е собственик на отнетите в полза на държавата на основание чл. 17а, ал. 11 от Закона за акцизите от 1994 г. алкохолни напитки, нарушава чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията. Макар че разглежданата намеса в правата на жалбоподателя е преследвала легитимна цел, невъзможността дружеството да я оспори и липсата на каквито и да били гаранции срещу произвол, не са били необходими в едно демократично общество за постигане на преследваната цел. Поради това Съдът е приел, че е налице нарушение на чл. 1 от Протокол № 1.

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 - явно необосновано

Жалбоподателят, който е едноличен търговец, се оплаква от отказа на властите за приспадане на данъчен кредит. Съдът е преценил, както и по делото „Булвес АД срещу България“, че тези оплаквания следва да бъдат разгледани по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията. Като е взел предвид широката свобода на преценка на държавата в областта на данъчните въпроси и възможността жалбоподателят да предяви иск на основание чл. 45 от ЗЗД срещу доставчика по облагаемата сделка и да получи обезщетение, Съдът е установил, че в разглеждания случай е постигнат справедлив баланс между защитата на правата на жалбоподателя и обществения интерес.

³⁴ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-141365>

<http://mjs.bg/47/377/> решението в превод на български език

³⁵ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-142434>

„Караиванова и Милева срещу България“, жалба №
37857/05³⁶
Решение
» [Бюлетин брой 2](#)

Няма нарушение на чл. 6 § 1 от Конвенцията
Нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 (право мирно да се ползват от собствеността)

Жалбоподателките твърдят, че е нарушен принципът на правна сигурност поради това, че в производството по предявен от тях ревандикационен иск не са зачетени окончателни решения на поземлената комисия и на районния съд. Посочвайки, че решението на районния съд няма обвързващо действие erga omnes, както и че предметът на двете съдебни производства е различен, Съдът е счел, че подходът на националните власти не нарушава принципа на правна сигурност и не е налице нарушение на чл. 6 § 1 от Конвенцията.

Съдът е заключил обаче, че е налице нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 поради продължителността на производствата, свързани с възстановяването на правото на собственост на жалбоподателките, която е засегнала легитимните им очаквания.

„Леви и други срещу България“, жалба № 23474/06
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплаквания по чл. 6 § 1 от Конвенцията относно прекомерна продължителност на гражданско производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакване по чл. 1 от Протокол № 1 Съдът – явно необосновано

[\(виж по-горе\)](#)

„Агонцев срещу България“, жалба № 44448/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакване по чл. 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на наказателно производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплаквания по чл. 13, чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията и по чл. 5 от Конвенцията – явно необосновани

[\(виж по-горе\)](#)

³⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144922>

„Абулел и Луднева срещу България“, жалба № 21341/07
Решение по допустимост
» [Бюлетин брой 4](#)

Оплакванията по чл. 3 за липса на ефективно разследване, по чл. 8 за нарушаването на правото на зачитане на семейния живот във връзка с експулсирането на жалбоподателя и по чл. 13 за липса на ефективно правно средство за защита във вр. с чл. 8 - сметени за явно необосновани

Оплаквания по чл. 5 §1, §4 и §5 от Конвенцията и по чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновани [\(виж по-горе\)](#)

 Член 2 от Протокол № 1 към
Конвенцията
Право на образование

„Вельо Велев срещу България“, жалба № 16032/07³⁷
Решение
» [Бюлетин брой 2](#)

Нарушение на чл. 2 от Протокол № 1 (право на образование)

Делото е свързано с достъпа до образование на лице, на което е била наложена мярка за отклонение „задържане под стража“. Жалбоподателят се оплаква, че не му е било позволено да продължи средното си образование докато е бил задържан под стража за 29 месеца в Старозагорския затвор. В разглеждания случай не са представени фактически причини, например основани на липсата на ресурси в училището, нито ясно обяснение относно правните основания за отказа жалбоподателят да бъде записан в училището. В действителност тази неяснота е отразена в самата нормативна уредба. Поради това Съдът е постановил, че отказът не е бил достатъчно предвидим, не е преследвал легитимна цел и не е бил пропорционален на тази цел, подчертавайки по-специално ценността на предоставянето на възможност за образование в затворите, както за самото лице и средата в затвора, така и за обществото като цяло.

³⁷ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-144616>